

Сценарій лялькової вистави для дітей

“Колобок-супермен”

Лялькова вистава дозволить у цікавій і доступній формі для малечі провести роботу з профілактики насилля у дитячому середовищі.

Дійові особи: Колобок, дід, баба, ворона, Баба Яга, зайчик, вовк, ведмідь, лисиця.

Ведучий:

Десь у нашому краї
На узбіччі села
В старенькій хатинці
Родина жила.
Дідусь і бабуса
Та їхній синок.
А синок той не звичний,
А з печі колобок.

Колобок: Матусенько, я хочу піти трішки пограти в ліс!

Баба: Синочку, я хіба не розповідала тобі про твого старшого братика і його пригоди у лісі?

Колобок: Я, матусю, нічого не боюся і не дам лисиці мене з’їсти.

Дід: Та лисиця тебе навіть питать не буде! Ні, колобочку, не треба тобі нікуди йти.

Колобок: Чому я такий маленький? От якби я був більший за лисицю, ото б я їй показав...

Бабуся: Заспокойся, синку, та йди краще пограйся в дворі!

(Баба і дід виходять)

Колобок: Ех! Що ж мені робити? Не можна все життя лише під наглядом мами і тата жить...

(Летить ворона і співає пісню)

Хай кажуть люди, що погана я,
Але то винна доленька моя.
Завжди голодна лісом нишпорю,

Аби знайти поїстоньки,
Поїсти, що дуже я люблю.

Приспів:

Бридка, погана доленька моя,
Що стала злодійкою я.

За шматок сиру кого хоч обману.

Пробачте стару голодну во-ро-ну!

Ворона: Що, колобочку, думу думаєш?

Колобок: Думаю! Думаю, як піти в лісі погулять і щоб ніхто мене не з'їв!

Ворона: Ага! Я сама не проти чимось поласувати...А ти піди до Бабусі-Ягусі, вона тобі начаклує і зросту, і сили.

Колобок: А це безпечно? А якщо вона мене з'їсть?

Ворона: Ну якщо ти такий боягуз, то сиди вдома і не скаржся на свою долю!

Колобок: Ага! А сама ти, що тільки-що робила?

"Бридка, погана доленька моя..."

Ворона: Ти краще мовчи, бо зараз не потрібно буде і в ліс йти, щоб тебе з'їли...

А на долю скаржитись — така моя доля! І не треба мене судити!

Колобок: Та все, добре! Зрозумів я! А де ж мені ту Бабусю-Ягусю шукати?

Ворона: Так за шматочок сиру я тебе до неї сама відведу...

Колобок: Згода! Я за сиром і давай швидко бігти за новим життям!!!

(Пішли)

Дія 2.

(Баба Яга співа пісню)

Я жінка-чарівниця!

З лица води напиться.

Я фея лісова,

Гарніш мене нема.

До мене лиш потрап-

Тебе я зачарую.

В печі тебе спечу,

А потім вже скуштую.

Приспів:

Не смій казати на мене "баба",

Бо начаклую, що станеш жаба.

А звіть мене просто — Ягуся.

Живу яскраво і не журюся.

Ворона: (тихенько колобку) Ти все чув?

Колобок: Ага! Лісова чарівнице — Ягусечко, я до тебе з ділом!

Яга: Ох-ох-ох! Які ми хитрі і розумні... Що, "пампушко", не хочеш, щоб я тебе з'їла?

Колобок: По-перше, я — Колобок, а не пампушка, а по-друге — не хочу!

Яга: Чого ж ти прийшов?

Колобок: Ягусечко, я дуже хочу стати великим і сміливим, щоб ніхто мене в лісі не чипав і з'їсти не зміг.

Яга: Ох ти ж і хитрий! Умієш знайти підхід до "девушки"! Значить гарно тебе виховали. Ну добре! Допоможу я тобі, але запам'ятай, якщо не будеш займатись спортом і фізкультурою, то та сила зникне так, нече її і не було.

Колобок: Я обіцяю, що буду займатись спортом щодня!

(Яга чаклує.)

Шури-мури,

Все в натурі.

Ля-ля-ля-тополя!

Все готово! Вуаля!

Ворона: А-а-а! Колобок, ти справжній велетень!

Колобок: А й справді! Ягусечко, ти справжня фея!

Яга: Дякую пампушечко! Ну йди вже, бо у мене своїх справ по горло, але не забувай про умову!

Колобок: Дякую, Ягусе! Не забуду! Раптом хто образить — звертайся, розберусь!

Яга: Та йди вже! Хто мене образить? Я сама кого хоч образить можу!

(Колобок йде і співає пісню)

Не назвуть мене більше пампушка,

А ні ватрушка, ні пельмень,

Бо тепер я став герой-мужчина,

Тепер я справжній велетень.

А ну підхоть, хто мене не боїться!

Ідіть сюди, вовк, ведмідь, лисиця!

Я вам усім пісню заспіваю,

Хай у лісі кожен тепер знає...

Приспів:

Тепер я герой — мужчина!

Маю сильні руки і спину!

Тепер кого хоч переможу!

Зумію! Я зможу!

Зайчик: Колобок, ти чого тут розспівався?

Колобок: Привіт, зайчику! Зайчику, може хочеш з'їсти мене?

Зайчик: Боже збав! Був би ти морква, я б подумав, а так — не хочу!

Колобок: Бачиш який я тепер велетень, сам кого хочиш з'їсти можу!

Зайчик: Та тьфу на тебе, я і не збирався!

Колобок: Я стану тепер королем нашого лісу, захисником маленьких і слабких.

(На голос вовка зайчик тікає)

Вовк: Вай-вай-вай! Король, а не зачерствієш тут, гляди, на сонечку?

Колобок: А що боїшся зуби зламать?

Вовк: Та треба ти мені! Це он лисиця любить випічкою поласувати, а мені б м'ясяця...зайчатинки!

Колобок: Я тобі дам зайчатинки! Я тепер стану лісовим суперменом і не дозволю більше в лісі нікого ображати! Я — король лісу!

Вовк: Ой-ой-ой! Іди вже, королю, тільки дивись, щоб твою смачненьку корону птахи не зклювали...

Колобок: Не зклюють! *(пішов)*

Вовк: Ведмедю! Ведмедю!

Ведмідь: *(з просоння)* Га? Шо?

Вовк: Ти що спиш?

Ведмідь: А шо? Це шо мені-царю лісовому, ще в тебе питати дозволу?

Вовк: Царю лісовому? Ну-ну! Поки ти тут хропака даєш, Колобок себе царем лісу оголосив!

Ведмідь: Шо? Та я його... Та я йому... Я з нього спочатку бублика зроблю, а потім з чаєм з'їм!

Вовк: З'їси... Його Баба Яга велетнем зробила, дивись, щоб він тебе не з'їв!

Ведмідь: А шо робить?

Вовк: Пішли до лисиці!

Ведмідь: І шо?

Вовк: Шо-Шо? Вона "морда хитра" щось вигидає.

Ведмідь: Ну пішли!

Вовк: Лисичко! Лисичко!

Лисиця: Чого ви верещите на весь ліс?

Вовк: Лисичко, твоя допомога треба! Мафіозі колобок по лісу шастає...

Лисиця: Та хай іде до мене на носик поспіває...

Вовк: Дивись, щоб твій носик не відпав від нього. Він тепер у 10 разів більшим став. Він себе царем лісу оголосив, захисником слабких.

Лисиця: І що нам робить?

Вовк: Ми до тебе за порадою прийшли! Думай, лисичко, що нам з цим круглим Робін-Гудом робить!

Лисиця: Проблемка! А давайте викопаємо яму і заманимо до неї колобка!

Ведмідь: Точно! Давайте копати! (*Копають*). Лисичко, тільки заманювати будеш ти своїм перевіреним способом.

Лисичка: Та добре! Тільки ти, вовче, сюди його до ями приведи. Бо не будемо ж ми весь ліс переривати.

Вовк: Ага! Ну я побіг! А ти, Ведмедю, сховайся, щоб не зіпсувати усе!

Дія 3.

Вовк: Не будемо ми більше чепати ні зайчатка, ні пташатка, ні дичинки, ні звіринки...

Колобок: Ну дивись мені, вовчисько! Де ж твоя лисиця?

Лисиця: Та тут я тут! Все чекаю, коли ти мені пісеньку заспіваєш.

Колобок: А носика не зламаю?

Лисиця: Ти краще поспівай і по галявинці покачайся, та гляди у лузу не потрап...

Колобок: У що потраплю?

Лисиця: У казку, любчику, у казку!

Колобок: Ну добре!

(Колобок співає перший куплет, а приспів лисиця)

І. Не назвуть мене більше пампушка,

А ні ватрушка, ні пельмень,

Бо тепер я став герой-мужчина,

Тепер я справжній велетень.

А ну підходь, хто мене не боїться!

Ідіть сюди, вовк, ведмідь, лисиця!

Я вам усім пісню заспіваю,

Хай у лісі кожен тепер знає...

Приспів:

О, Боже, який мужчина...

Хочу з'їсти, аж котиться слина.

Я голодна, в животі аж буркоче

Колобочка з'їсти хоче.

ІІ. Ой, лисичко, ти така ж красава,

А ну ж станцюй, будь ласкава.

У колі в танці швидко закружляй

І про свою яму ти згадай...

(Лисиця падає у яму)

Колобок: *(до ведмедя і вовка, які заховалися)* Ви також у свою пастку сіганути бажаєте?

Вовк: Ні! Не бажаєм!

Колобок: Вовче, я ж тобі вже пояснював, щоб ви у лісі більше нікого не чепали!

Вовк: *(перелякано)* Та я ж вже казав:

Ні зайчатка, ні пташатка,

Ні дичинки, ні тваринки!

Колобок: Ото ж то! Запам'ятайте, що на будь-яку силу, завжди знайдеться ще більша сила!

Лисичка: Добре, любчику! Ми обіцяємо, що більше нікого і лапою не зачеплю, аби ти, моя пампушечко, не сердився!

Колобок: І не називай мене "пампушкою", я – "супер-колобок" – захисник маленьких і слабких.

(Колобок співає пісню)

Тепер у лісі ви не бійтесь

А ні вовка, ні лисиці,

А ні "царя лісового"-

Ні ведмедя, ні ведмедиці.

Тепер ніхто вас не образить

І ніхто не скаже: "З'їм!"

Криве слово вам не скажить,

Бо ох покажу я їм. /2 рази

Колобок я — суперовий,

Дуже крепкий і здоровий,

Дуже добрий, а не злий,

Захисник я лісовий.

Менших ви не ображайте,

Слабких зовсім не чепайте!

І ось вам правило моє:

" На кожна силу — більша сила є!"

Ведучий:

Казки істина проста

Зрозуміла всьому:

Голови не відвертай –

Допоможи слабкому!

Якщо велику силу маєш,

То скеруй в добро її.

І скаже хтось тобі: "Спасибі!"

За гарні вчинки всі твої!

(Всі вклоняються і під музику виходять)